

زبان عربی

** عَيْنُ الْأَنْسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجَمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- «كَانَ نَوْبُ يَقُولُ فِي نَفْسِهِ: لَيْتَ الدِّينَامِيَّتْ لَمْ يَنْتَشِرْ فِي جَمِيعِ أَنْحَاءِ الْعَالَمِ.»

(۱) نوبل با خودش گفت: کاش دینامیت در همه قسمت‌های جهان انتشار نمی‌یافت.

(۲) نوبل با خودش می‌گفت: کاش دینامیت در جهان انتشار پیدا نکرده بود.

(۳) نوبل با خود می‌گفت: ای کاش دینامیت در تمام قسمت‌های عالم منتشر نمی‌شد.

(۴) نوبل با خودش گفته بود: ای کاش دینامیت در اطراف جهان انتشار پیدا نکند.

۲- «كَانَتْ قَدْ نَقِلَتْ بَضَائِعُ كَالْمَطَاطِ وَالسَّمَادِ وَالْوُقُودِ إِلَى الْمَوَانِي لِيَتِمَّ صِيَانَتُهَا وَتَصْدِيرُهَا.»

(۱) وسایلی چون پلاستیک، کود و مواد سوختی به بندرگاه انتقال یافته بود تا مراقبت از آن‌ها و صدورشان انجام شود.

(۲) وسایلی مانند پلاستیک‌ها و کود و مواد سوختی به بندر منتقل کرده‌اند تا حفاظت از آن‌ها و صادرشان انجام شود.

(۳) کالاهایی چون کائوچو، کودها و سوخت به بندرها منتقل شد تا حفاظت از آن‌ها و صادراتشان تکمیل شود.

(۴) کالاهایی مانند پلاستیک، کود و سوخت به بندرگاه‌ها منتقل شده بود تا نگهداری از آن‌ها و صادراتشان انجام شود.

۳- «هُولَاءِ الْأَعْدَاءِ يَتَبَاهَرُونَ بِالصَّدَاقَةِ وَيُضْمِرُونَ أَعْمَالَهُمْ فَلَا تَلْتَزِمُ بِالْحَلَّةِ مَعَهُمْ أَبَدًا.»

(۱) اینان دشمنانی هستند که تظاهر به صداقت می‌کنند و رفتارهایشان را مخفی می‌کنند پس همیشه از دوستی با آن‌ها دوری کن.

(۲) این دشمنان وانمود می‌کنند که با ما دوست هستند و اعمالشان را می‌پوشانند پس هرگز به دوستی با آن‌ها پایبند نباش.

(۳) این دشمنان وانمود به راستگویی می‌کنند و کارهای خود را انکار می‌کنند پس دوستی با آن‌ها را هرگز ادامه نده.

(۴) این دشمنان تظاهر به دوستی می‌کنند و کارهای خویش را پنهان می‌کنند پس هرگز به دوستی با آن‌ها پایبند نباش.

۴- «لَيْتَ النَّاسَ يَفْتَحُونَ عِبُونَهُمْ لِيُبْصِرُوا الظَّوَاهِرَ الطَّبِيعِيَّةَ الَّتِي خَلَقَهَا لَهُمُ الرَّبُّ حَتَّى يُدْرِكُوا قُدْرَتَهُ.»

(۱) کاش مردم چشمان خود را باز کنند تا پدیده‌های طبیعی را که پروردگار برای آن‌ها آفریده است ببینند تا قدرتش را درک کنند.

(۲) کاش مردم چشمانشان را باز می‌کردند آن‌ها باید پدیده‌های طبیعت را که پروردگار برای آن‌ها آفریده است را ببینند تا قدرت او را درک کنند.

(۳) شاید مردم چشمانشان را باز کنند تا پدیده‌های طبیعی را که پروردگار آن‌ها را آفریده است ببینند تا قدرتش را درک کنند.

(۴) ای کاش مردم چشم خود را باز کنند تا پدیده‌های طبیعی‌ای را که پروردگارشان آن را برایشان آفریده است ببینند تا قدرت او را درک کنند.

۵- «أَيُّهَا الْمَوَاطِنُونَ! لَا تُكْتَسِبِ الْعِزَّةَ فِي مَجَالَاتِ التَّقَدُّمِ إِلَّا بِبَذْلِ الْجَهْدِ فِي سَبِيلِهَا الصَّعْبِ.»

(۱) ای شهروندان! بزرگواری در عرصه‌های پیشرفت جز با صرف تلاش در راه‌های دشوار آن به دست آورده نمی‌شود.

(۲) ای هم‌وطنان! عزت در زمینه‌های پیشرفت را جز با بذل کوشش در طریق سخت آن به دست نمی‌آورید.

(۳) ای شهروندان! عزت در عرصه‌های پیشرفت تنها با بذل کوشش در مسیر دشوار آن به دست آورده می‌شود.

(۴) ای شهروندان! عزت در زمینه پیشرفت به دست آورده نمی‌شود، مگر با صرف تلاش در راه دشوار آن.

۶- عَيْنُ الْخَطَأِ:

(۱) كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ: هر چیزی جز ذات خداوند نابود شدنی است.

(۲) إِنَّمَا الْعِزَّةُ لِلَّهِ وَلِرُسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ: ارجمندی تنها برای خدا و پیامبرش و مومنان است.

(۳) اَللّٰهُ! لَا تَمِيلْ يَدَايَ إِلَى سَمَانِكَ الْعَالِيَةِ: خدا! دستم به آسمان بلند تو نمی‌رسد.

(۴) وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَ لَعِبٌ: زندگی دنیا جز سرگرمی و بازی نیست.

۷- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

(۱) (مَنْ يَطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا): هر کس خداوند و پیامبرش را اطاعت کند به رستگاری نائل شده است.

(۲) أَعْبُدْ رَبِّيَ الْخَنُونََ عِبَادَةَ الْمَجْبُوبِ وَ لَا أَرْجُو إِلَّا غَفْوَةً: پروردگار مهربان خویش را مانند عاشق می‌پرستم و جز بخشش او نمی‌خواهم.

(۳) نَحْنُ مَا قَرَأْنَا مِنْ كِتَابِ تَارِيخِنَا حَتَّى الْآنَ إِلَّا خَمْسَةَ دُرُوسٍ: ما تا الان از کتاب تاریخمان فقط پنج درس خوانده‌ایم.

(۴) أَخَذَ الْمَزَارِعُ يَفْكُرُ وَ قَالَ إِزْدَادَ عِدْدٍ فِئْرَانِ الْخَقْلِ إِزْدِيَادًا كَبِيرًا: کشاورز شروع به فکر کردن کرد و گفت قطعاً تعداد موش‌های کشتزار زیاد شده است.

۸- «پدر بزرگم از سال‌های کودکی‌اش فقط خاطرات اندکی را به یاد می‌آورد.»

(۱) لَا يَتَذَكَّرُ جَدِّي مِنْ سَنَوَاتِ طُفُولَتِهِ إِلَّا ذِكْرِيَّاتٍ قَلِيلَةٍ.

(۲) لَا يَتَذَكَّرُ جَدِّي مِنْ سَنِينَ طُفُولَتِهِ إِلَّا ذِكْرِيَّاتٍ قَلِيلَةٍ.

(۳) يَتَذَكَّرُ جَدِّي مِنْ أَيَّامِ طُفُولَتِهِ قَلِيلًا مِنَ الذِّكْرِيَّاتِ.

(۴) لَا يَتَذَكَّرُ جَدِّي مِنْ سَنِينَ طُفُولَتِهِ شَيْئًا إِلَّا الذِّكْرِيَّاتِ الْقَلِيلَةِ.

** إِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنْسَبُ لِلنَّصِّ:

«الشَّبَابُ هُمْ عِمَادُ الْمُسْتَقْبَلِ وَ أَمَلُ الْغَدِ. إِنَّهُمْ الطَّاقَةُ الْمُتَجَدِّدَةُ الَّتِي تَدْفَعُ الْمُجْتَمَعَ إِلَى الْأَمَامِ. يَجِبُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّوْا بِالْعِلْمِ وَ الْحَدِيثِ وَ التَّكْنُولِجِيَا وَ الْمَعْرِفَةِ وَ الْأَخْلَاقِ الْفَاضِلَةِ. فَالْعِلْمُ يَنْبِيرُ الدَّرَبَ وَ الْأَخْلَاقُ تَسْمُو بِالنَّفْسِ وَ بِالْعَمَلِ الْجَادِّ وَ الْإِخْلَاصُ يُحَقِّقُونَ النِّجَاحَ وَ يَبْنُونَ الْوَطْنَ. هُنَاكَ شَبَابٌ لَا يُمْكِنُنَا تَجَاهُلُ دَوْرِهِمْ فِي مَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ فِي تَطْوِيرِ الْعِلْمِ بِشَكْلِ كَبِيرٍ فِي الْعَصْرِ الْحَدِيثِ لِأَنَّهُمْ يُؤَثِّرُونَ فِي تَوْسِيعِ آفَاقِ الْبَحْثِ مُبَاشَرًا. إِنَّ الْأُمَمَ تَفْتَحُرُ بِشَبَابِهَا وَ تَعْتَمِدُ عَلَيْهِمْ فِي بِنَاءِ مُسْتَقْبَلِ مُشْرِقٍ.»

۹- الفكرة الرئيسة للنص هي:

(۱) أهمية العلم و المعرفة (۲) دور الشباب في بناء المجتمع (۳) الأخلاق الفاضلة للشباب (۴) مستقبل الأمم

١٠- يَجِبُ عَلَى الشَّبَابِ أَنْ يَجْهَظُوا نَفْسَهُمْ بِ:

- (١) العمل الجادّ والإخلاص في الحياة.
(٣) الإستفادة من إستعدادهم في طريق العلم.

١١- عَيِّنِ الْخَطَأَ وَفَقِ النَّصَّ:

- (١) الشَّبَابُ هُمْ أَساسُ الْمُسْتَقْبَلِ وَأَمَلُ الْغَدِ.
(٣) يَجِبُ عَلَى الشَّبَابِ أَنْ يَهْمَلُوا الْعِلْمَ الْحَدِيثَةَ وَ التَّكْنُولُوجِيَا.

*** إِنْ تَخَبَّ الصَّحِيحَ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١٢- «الْمُسْتَقْبَلُ»:

- (١) مفرد مذكر، مبنى، معرّف بأل، اسم مفعول (فعله «إِسْتَقْبَلَ» بدون حرف زائد)
(٢) اسم، مفرد مذكر، اسم مفعول (فعله «إِسْتَقْبَلَ» و مصدره «إِسْتَقْبَالَ» / خبر و مرفوع
(٣) مفرد مذكر، اسم مفعول (فعله: «إِسْتَقْبَلَ»، معرّف بأل / مضاف إليه للمضاف «عماد»
(٤) اسم، مفرد، معرب، اسم مفعول من مزيد ثلاثي على وزن «إِسْتَفْعَلَ» و حروفه الأصلية «ت ق ل»

١٣- «تَفْتَخَرُ»:

- (١) مضارع، للمفرد المونث الغائب، مزيد ثلاثي بزيادة حرفين، لازم / خبر لإن
(٢) فعل مضارع، للمفرد المونث، مزيد ثلاثي (من باب «إِفْتَعَلَ»، متعدي
(٣) مضارع، للغائبة، مزيد ثلاثي (له حرفان زائدان)، مبنى / فعلٌ و مع فاعله جملة فعلية
(٤) فعل مضارع، مزيد ثلاثي و ماضيه «إِفْتَخَرَ» و مصدره «إِفْتَخَارًا»، معلوم

*** عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٤- عَيِّنِ الْخَطَأَ فِي ضَبْطِ الْحَرَكَاتِ الْحُرُوفِ:

- (١) الْغُرْبُ تَعْرِفُ مَا أَنْكَرْتَ فِيمَاذَا تَكْذِبُ عَلَيْنَا.
(٣) الْمُفَكِّرُ هُوَ الَّذِي لَهُ آرَاءٌ وَ نَظَرِيَّاتٌ فِي بَعْضِ الْمَجَالَاتِ.

١٥- عَيِّنِ الْعِبَارَةَ الَّتِي مَاجَاءَ فِيهَا الْمَفْعُولُ الْمَطْلُوقُ:

- (١) جَلَسَ الْأَسَاتِيزُ فِي الْمِهْرَجَانِ جُلُوساً طَوِيلًا.
(٣) مَا أَعَانَنِي شَخْصٌ فِي الْمَشَاكِلِ إِعَانَةً.

١٦- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي أَسْلُوبِ النَّدَاءِ:

- (١) يَا أَيُّهَا مُتَّقُونَ! إِتَحَدُوا وَ لَا تَتَفَرَّقُوا.
(٣) يَا الرَّحْمَانُ! إِمْلَأْ صَدْرِي إِِنْشِرَاحًا.

١٧- عَيِّنِ الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ مَحْذُوفًا:

- (١) مَا تَلَوْنَا الْأَحَادِيثَ النَّبَوِيَّةَ إِلَّا الْحَدِيثَيْنِ الْجَمِيلَيْنِ.
(٣) مَا أَكَلْتُ الْبُومَاتِ فِي الْمَزْرَعَةِ غِذَاءً إِلَّا الْخَضِرَوَاتِ.

١٨- عَيِّنِ مَا فِيهِ يَرْفَعُ الشَّكَّ:

- (١) كَانَ أَخَاهَا ذُو حَاجَةٍ وَ يَرِيدُ أَنْ يَطْلُبَ الْمُسَاعَدَةَ مِنْ أَبِيهِ.
(٣) وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ وَ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ.

١٩- عَيِّنِ صَاحِبَ الْحَالِ جَمْعَ التَّكْسِيرِ:

- (١) هُنَاكَ شَاهَدْتُ الْمُوظَّفِينَ وَ قَدْ كَانُوا دَوَّابِينَ فِي الْوَاجِبَاتِ.
(٣) أَلْبَسَتْ هَذِهِ الْأَمَّ بَنَاتَهَا فُسْتَانًا جَدِيدًا وَ قَدْ كَانَ جَمِيلًا وَ نَظِيفًا.

٢٠- عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الَّتِي يُبَيِّنُ حَالَةَ الْفَاعِلِ:

- (١) سَاعَدَتِ الْأُمَّ أَخَى الصَّغِيرَ مَرِيضًا.
(٣) جَعَلْنَاكَ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً مَمْلُوءًا بِالْحُبِّ وَ الْإِيمَانِ.

- (٢) الْقُوَّةُ فِي أَعْمَالِهِمْ وَ الشَّجَاعَةُ وَ الْكَرَمُ.
(٤) التَّمَسُّكُ بِالْعِلْمِ وَ الْمَعْرِفَةِ وَ الْأَخْلَاقِ الْفَاضِلَةِ.

- (٢) يُؤَثِّرُ الشَّبَابُ عَلَى تَطْوِيرِ الْعِلْمِ تَأْثِيرًا وَاضِحًا.
(٤) يُبْنِي الْوَطْنَ بِالسَّمَوِ النَّفْسِ وَ الْعَمَلِ وَ النِّجَاحِ.